॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पश्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयज्ञो वा एष यद्गिः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्में भेषजं करोति पश्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावांनेव यज्ञस्तस्में भेषजं करोत्यृत्व्यां उपं दधात्यृत्नां क्रुष्ट्यै॥१॥

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंल्पयित समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्का्स्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उप दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनांनेष वै वायुर्यत्प्राणो यदंतव्यां उपधायं प्राण्भृतः॥२॥

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूनन् वायुरा वंरीवर्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्द्वे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित् यत्प्राणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेंऽप पृवाभि समनसः॥३॥

यं कामयेतापृशः स्यादितिं वयस्यांस्तस्योप्धायांपुस्यां उपं दध्यादसंज्ञानमेवास्मे पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भवित् यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादित्यंपुस्यांस्तस्योपुधायं वयस्यां उपं दध्याथ्संज्ञानमेवास्मे पृशुभिः करोति पशुमानेव भवित् चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांच्त्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्ते द्वे कृष्णे॥४॥

मूर्धन्वतीं भंविन्त तस्मांत्पुरस्तां नमूर्धा पश्च दक्षिणाया क्ष्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मांत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तांत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ स्म उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरेऽ स्मावेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पृक्ष उपं दधाति सि हो वय इत्युत्तरे पक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामिधंपतिः॥ ५॥

क्रस्यां उपधायं प्राण्भतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पश्चं च॥———[१] इन्द्रौग्नी अर्व्यथमानामितिं स्वयमातृण्णाम्पं दधातीन्द्राग्निभ्य

इन्द्राग्ना अव्यथमानामात स्वयमातृण्णामुप दधातान्द्राग्नभ्य वा इमौ लोकौ विधृंतावनयौर्लोकयोर्विधृंत्या अधृंतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिंग्न्तिरक्षिमिव वा एषेन्द्रौग्नी इत्यांहेन्द्राग्नी वै देवानांमोजोभृतावोजंसैवैनांमन्तिरक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तिरक्षे वे स्वयमातृण्णान्तिरिक्षमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं॥६॥

प्राप्यति प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापितनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथां सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वे सुंवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्लीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वे ते दिशोंऽदृश्हृन्यदृश्यां उपदर्धाति दिशां विधृत्ये दर्श प्राण्भृतः पुरस्तादुपं॥७॥

द्धाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव पुरस्ताँ इत्ते तस्माँतपुरस्ताँतप्राणा ज्योतिष्मतीमृत्तमामुपं दधाति तस्माँतप्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशाँक्षरा विराङ्विराद्धन्दंसां ज्योतिज्यीतिरेव पुरस्ताँ इते तस्माँतपुरस्ताङ्योतिरुपाँस्महे छन्दा रंसि पृशुष्वाजिमयुस्तान्बृंहत्युदंजयृत्तस्माद्वार्हंताः॥८॥

प्शवं उच्यन्ते मा छन्द इति दक्षिणत उपं दधाति तस्मौदक्षिणावृतो मासौः पृथिवी छन्द इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युंत्तरत ओजो वा अग्निरोजं पृवोत्तंरतो धंत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयित षिट्निर्श्वथ्सम्पंद्यन्ते षिट्निर्श्वथ्सर्य बृह्ती बार्ह्ताः पृशवो बृह्त्यैवास्मै पृशूनवं रुन्दे बृह्ती छन्दंसा इस्वारौज्यं परीयाय यस्यैताः॥९॥

उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्यः सप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पृश्चाध्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववांश्रो प्राणानाः सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्नी राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मै स्मीचों दधाति॥१०॥

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्हता पृताश्चतंस्त्रि श्वा — [२] देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा पृता अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत्

अक्ष्णयास्तामाया अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथापादधत् तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्यरासुरा यदेक्ष्णयास्तोमीयां अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना पराँस्य भातृंव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै त्रिवृत्॥११॥

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्यांम सप्तद्श इतिं दक्षिणतोऽत्रं वै व्यांमान्नर् सप्तद्शोऽन्नंमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते धरुणं एकविर्श इतिं पश्चात्प्रंतिष्ठा वा एंकविर्शः प्रतिष्ठित्ये भान्तः पंश्चद्श इत्यंत्तर्त ओजो वै भान्त ओजाः पश्चद्श ओजं एवोत्तरतो धंत्ते तस्माद्तत्तरतोभिप्रयायी जंयित् प्रतूर्तिरष्टाद्श इतिं पुरस्तांत्॥१२॥

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभिपूर्वं यंज्ञमुखे वि यांतयत्यभिवृत्तः संविर्श इति दक्षिणतोऽत्रं वा अभिवृत्ती-ऽन्नरं सिव्रशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते वर्चौ द्वाविर्श इति पृश्चाद्यद्विरंशतिर्द्वे तेनं विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेनं विराजोरेवाभिपूर्वमृन्नाद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवद्श इत्युत्तर्तस्तस्मांथ्यव्यः॥१३॥

हस्तयोस्तपस्वितंरो योनिश्चतुर्वि १ इति पुरस्तादुपं दधाति चतुर्वि १ शत्यक्षरा गायत्री गायत्री यज्ञमुखम् यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित गर्भाः पश्चिव्रश्च इतिं दक्षिणतोऽत्रं वै गर्भा अत्रं पश्चिव्रशोऽत्रंमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यत् ओजंस्त्रिण्व इति पृश्चादिमे वै लोकास्त्रिण्व पृष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठति सम्भरंणस्त्रयोविर्श इतिं॥१४॥

उत्तर्तस्तस्मांथ्सव्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः ऋतुरेकित्रिष्श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै ऋतुर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिष्श इति दक्षिणतो-ऽसौ वा आदित्यो ब्रध्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्मादक्षिणोऽधौ ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिष्श इति पश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः षद्विष्श इत्युत्तरतः सुवर्गो वै लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्रो॥१५॥

वै त्रिवृदितिं पुरस्तांथ्य्यस्रंयोविष्श इति सवर्गो वे पश्चं च॥———[3]
अग्नेर्भागोंऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा
अग्निर्यज्ञमुखं दीक्षा यंज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव
पुरस्ताद्वि यातयित नृचक्षंसाम्भागोऽसीतिं दक्षिणतः
श्रृंश्रुवा १ सो वै नृचक्ष्मसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमिषं

दधाति तस्मौज्ञातोऽन्नंमत्ति जनित्रई स्पृत संप्तदशः स्तोम् इत्याहान्नं वै जनित्रम्॥१६॥

अन्नर्थं भागोंऽसीतिं पृश्चात्प्राणो वै मित्रोंऽपानो वर्रणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकिविर्शः स्तोम् इत्याह प्रतिष्ठा वा एकिविर्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रंस्य भागोंऽसीत्यंत्तर्त ओजो वा इन्द्रं ओजो विष्णुरोजेः क्षत्रमोजेः पश्चदशः॥१७॥

ओजं पुवोत्तंरतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयति वसूंनाम्भागोऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ंयज्ञमुखं रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्विर्शो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानां भागोऽसीतिं दक्षिणतोऽत्रं वा आंदित्या अत्रंम्म्रुरतोऽत्रं गर्भा अत्रं पश्चविर्शोऽत्रंमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यतेऽदित्ये भागः॥१८॥

असीति पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदितिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्यै देवस्यं सवितुर्भागोऽसीत्यंत्तर्तो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पित्ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तर्तो धंते तस्मादुत्तरोऽर्धी ब्रह्मवर्चिसतंरः सावित्रवंती भवित् प्रसूत्ये तस्माद्भाह्मणानामुदींची सनिः प्रसूता धृत्रश्चंतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै धृत्रः॥१९॥

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित यावांनाम्भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्माँदक्षिणावृंतो मासा अत्रं वे यावा अत्रं प्रजा अत्रंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यत ऋभूणाम्भागोंऽसीतिं पश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवर्तों-ऽष्टाचत्वारिष्श इत्यंत्तरतोंऽनयोंलींकयोः सवीर्यत्वाय तस्मांदिमौ लोकौ समावंद्वीर्यो॥२०॥

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणतो-ऽत्त्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्य प्रतिष्ठावंतीः पश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजंस्वतीरुत्तरत ओंजस्ब्यंव भंवत्यास्यौंजस्वी जायतेऽकों वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा॥२१॥

विधीयतेऽर्क एव तदर्क्यमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यानादो

जांयते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्द्धे न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपांदधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्वद्यस्यैता उपधीयन्ते व्यंवास्मां उच्छुत्यथो तमं एवापं हते॥२२॥

वै जुनित्रं पश्चद्शोऽदिंत्यै भागो वै धृर्त्रः सुमावद्वीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश

अग्नें जातान्त्र णुंदा नः स्पत्नानितिं पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानितिं पश्चार्षानिष्यमाणानेव प्रतिं नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इतिं दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै चंतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्चसमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधौं ब्रह्मवर्चसितंरः षोड्शः स्तोम् इत्युंत्तर्त ओजो वै षोंड्श ओजं एवोत्तर्तो धंते तस्मात्॥२३॥

उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिश्शो वर्जः षोड्शो यदेते इष्टके उपदर्धाति जाताश्श्चेव जंनिष्यमाणाश्श्च भ्रातृंव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरित स्तृत्ये पुरीषवतीम्मध्य उपं दर्धाति पुरीषं वै मध्यंमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिंनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भंवति य एवं वेदैता वा अंसप्रवा नामेष्टंका यस्यैता उंपधीयन्ते॥ २४॥

नास्यं स्पत्नों भवति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमाम्पृशुषुं दधाति तस्मात्पशुमानुंत्तमां वाचं वदति दशंदशोपं दधाति सवीर्यत्वायांक्ष्णयोपं दधाति तस्मादक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै छन्दार्श्से सुवर्ग्याण्यास्नतैर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः॥२५॥

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त् तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिम्तेवृश्छन्दो वरिंवृश्छन्द इति ता उपादधत् ताभिर्वे ते सुंवृगं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदधाति यान्येव छन्दा १सि सुवृग्याणि तैरेव यजमानः सुवृगं लोकमेति यज्ञेन व प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत् यत्॥२६॥

स्तोमंभागा उप्दर्धाति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सर्तेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपद्यांति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्तस्प्रप्तोपं द्याति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥२७॥

उत्तर्तो धंत्ते तस्मांदुपर्धायन्त ऋषयोऽसृजत् यत्रिचंत्वारिश्शच॥————[५]

र्श्मिरित्येवादित्यमंसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति दिव संधिरित्यन्तिरेक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिंम्प्रवेत्यहरन्विति रात्रिंमुशिगिति वसूँन्प्रकेत इति रुद्रान्थ्सुंदीतिरित्यांदित्यानोज् इति पितृ इस्तन्तुरिति प्रजाः पृतनाषाडिति पशूत्रेवदित्योषधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा॥२८॥

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव देक्षिणतो वज्रं पर्यौहद्भिजित्यै ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत् तास्विधंपतिर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्म्स्प् इति चक्षुंर्वयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपान्तीः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तास् त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी॥२९॥

भवंन्तीर्न प्राजांयन्त ताः सर्श्रोहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोंऽसि वेषंश्रिरस् वस्यंष्टिर्सीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकों ऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीति प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रति ष्ठापयति सात्मान्तरिक्ष रोहित सप्रांणो- ऽमुष्मिं श्लोंके प्रति तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवित य एवं वेदं॥३०॥

नाक्सद्भिवै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांकसदां नाकसत्त्वं यन्नांकसदं उपदर्धाति नाक्सद्भिरेव तद्यजंमानः सुवर्गं

युक्तग्रांवा प्रजा मिंथुन्यंन्तरिंक्षुन्द्वादंश च॥

यन्नांकसदं उपद्धांति नाकसद्भिरेव तद्यजंमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकंम्भवति यजमानायत्नं वै नांकसदो यन्नांकसदे उपद्धांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांकसदो यन्नांकसदे। ॥३१॥

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्द्धे पश्चचोडा उपं दधात्यपस्परसं एवैनंमेता भूता अमुष्मिं ह्याँक उपं शेरेऽथों तनूपानीं रेवैता यजंमानस्य यं द्विष्यात्तमुं पदधं द्वायेदेताभ्यं एवैनं देवतां भ्य आ वृंश्वति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाकसञ्च उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति ताह गेव तत्॥३२॥

दधाति प्राणो वै स्वंयमातृण्णायुंर्विकर्णी प्राणं चैवायुंश्च प्राणानांमुत्तमौ धंत्ते तस्मांत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमुत्तमौ नान्यामुत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यद्न्यामुत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशृ च यजमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोण स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वंयमातृण्णामूमेवोपं धत्ते-ऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अर्थः प्रजापंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भंवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अर्थो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रांन्तियीद्वेंकर्णी यद्विंकर्णीमुंपदधांति देवानांमेव विक्रांन्तिमन् वि क्रमत उत्तर्त उपं दधाति तस्मांदुत्तर्तउंपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवति समिंस्यै॥३४॥ सम्भृतं यन्नांकुसदो यन्नांकुसद्स्तत्पंशूनामेषां वै द्वावि १ शतिश्च॥————[9] छन्दा १ स्युपं दधाति पशवो वै छन्दा १ सि पुशूनेवावं रुन्धे

छन्दा रसि वै देवानां वामम्पशवो वाममेव पुशूनवं रुन्द्ध

पश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पश्चात्प्राची

पत्र्यन्वास्ते स्वयमातृण्णां च विकर्णीं चौत्तमे उप

पृता ह व यज्ञसंनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वे स पृश्नवां रुन्द्ध यदेतामुंपृदधांति पृश्नवांवं रुन्द्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो व गांयत्री तेजं पृव॥३५॥

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वतींर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन र समानानां करोति त्रिष्ठुम् उपं दधातीन्द्रियं वे त्रिष्ठुगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगंतीरुपं दधाति जागंता वे प्शवंः प्शूनेवावं रुन्द्वेऽनुष्ठुम् उपं दधाति प्राणा वा अनुष्ठुप्प्राणानामुथ्सृष्टिये बृह्तीरुष्णिहाः पुङ्कीरुक्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दार्स्युपं दधाति विषुंरूपा वे प्शवंः प्शवंः॥३६॥

छन्दा १ सि विष्रं रूपाने व पृश्न वं रुन्द्वे विष्रं रूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदातिं च्छन्दस्मपं दधात्यतिं च्छन्दा व सर्वाणि छन्दा १ सि सर्वे भिरे वैनं छन्दों भिश्चिन्ते वर्ष्म वा एषा छन्दं सां यदितं च्छन्दा यदितं च्छन्दसमुप्दधां ति वर्ष्मे व समानानं करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्य जमानः प्रतिष्ठित्यै॥३७॥

तेजं एव प्रशवं: प्रशवो यजंमान एकंश्र॥———[८] सर्वीभ्यो वै देवताभ्योऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंद्ध्याद्देवतां

अस्याग्निं वृंञ्जीरन् यथ्सयुर्ज उपदर्धांत्यात्मनैवैन ५ सयुर्जं चिनुते नाग्निना व्यृंध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः सन्तंत एवमेवैताभिरग्निः सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्ता अुमूः कृत्तिका अभवुन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव॥३८॥ लोकमेंति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका उपं दधातीमे वै लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छत्यिभ्रिं चिंक्यानो विश्वज्योतिष उपं दधातीमानेवैताभिंलींकां ज्योतिंष्मतः कुरुतेऽथौं प्राणानेवैता यजमानस्य दाप्रत्येता वै देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति॥३९॥

चृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिंमेवावं रुन्द्धे यदंकधोपंदध्यादेकंमृत् वंर्षेदनुपरिहार र्स्सादयित तस्माध्सर्वानृतून् वंर्षित पुरोवात्सनिर्सीत्यांहैतद्दे वृष्ट्ये रूपर रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्द्धे संयानींभिर्वे देवा इमाल्लांकान्थ्समंयुस्तथ्संयानींनार

संयानित्वं यथ्संयानीरुपदधाति यथापस् नावा संयात्येवम्॥४०॥ पुवैताभिर्यजंमान इमाल्लाँकान्थ्सं यांति प्रुवो वा पुषोंऽग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुपदधांति प्रवमेवेतम्ग्रय उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्निर हर्न्त्यहंत एवास्याग्निरांदित्येष्टका उपं दधात्यादित्या वा एतम्भूत्यै

अथो तेर्ज्ञसानुपरिहार सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजों दधाति प्रजापंतिरिग्नमंचिनुत् स यशंसा व्यार्ध्यत् स एता यंशोदा अपश्यत्ता उपाधत्त् ताभिर्वे स यशं आत्मन्नधत्त् यद्यंशोदा उपदधांति यशं एव ताभिर्यज्ञमान आत्मन्धंत्ते पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावांनेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥४३॥

पुवं प्राप्नोत्यांदित्या अर्धयत्येकान्नपंश्चाशचं॥————[१०]

देवासुराः संयंत्ता आसन्कनीया श्सो देवा आसन्भूया श्सो-ऽसुरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपादधत भूयस्कृद्सीत्येव भूया श्सो ऽभवन्वन्स्पतिं भिरोषं धीभिर्वरिवस्कृत् प्राचीं दिशंमजयन्नूर्ध्वासीत्यमूमं जयन्नन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे

सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततों देवा अभवत्र्॥४४॥ परासुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयानेव भवत्यभीमाल्लौंकाञ्जयि

भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंव्यो भवत्यफ्सुषदंसि

श्येन्सद्सीत्यांहैतद्वा अग्ने रूप रूपेणैवाग्निमवं रुन्दे पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिंलींकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुंरेव॥४५॥ अस्मिन्द्धात्यग्ने यत्ते पर् हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धामं प्रियमेवास्य धामोपाप्रोति तावेहि सर रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पाश्चंजन्येष्वप्येध्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पाश्चंजन्यो यः पश्चंचितीकस्तस्मादेवमांहर्तव्यां

उपं दधात्येतद्वा ऋंतूनाम्प्रियं धाम यदंतव्यां ऋतूनामेव

प्रियं धामावं रुन्द्धे सुमेक इत्याह संवथ्सरो वै सुमेकः

संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपापाति॥४६॥ अभवन्नायुरेवर्त्व्यां उप पिंड्वरेशतिश्च॥

-[११]

प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपत्तत्वश्वों उभवद्यदश्वंयत्तदश्वंस्याश्वतः अश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वे प्रजापंति सर्वं करोति यौं- ऽश्वमेधेन यजेते सर्वं एव भेवति सर्वस्य वा एषा प्रायंश्वित्तिः सर्वस्य भेषज्ञ सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतर्न्निष वा एतेनं ब्रह्महत्यामंतर्न्थ्सर्वम्पाप्मानम्॥४७॥

त्रति तरित ब्रह्महृत्यां योंऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वे तत्प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोंऽन्येषां पशूनाम्वैत्सः कटो भवत्यपस्योनिर्वा अश्वोंऽपस्जो वेत्सः स्व एवेनं योनौ प्रतिं ष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमों भवति स्रड्ड वा अश्वंस्य सक्थ्यावृह्त्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनैव प्रत्यंदधुर्यचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥४८॥

सर्वं पाप्मानंमवृह्द्वादंश च॥———[१२]

देवासुराः तेनर्त्व्यां रुद्रोऽश्मंत्रृषदे वड्डदेनं प्राचीमिति वसोधारांमृग्निर्देवेभ्यः सुवर्गायं यत्राकूतायं छन्दश्चितं पर्वस्व द्वादंश॥——[१३]देवासुरा अजायां वै ग्रुंमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वै छन्दंसामृभ्रोत्यष्टौ पंश्वाशचत्॥58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.